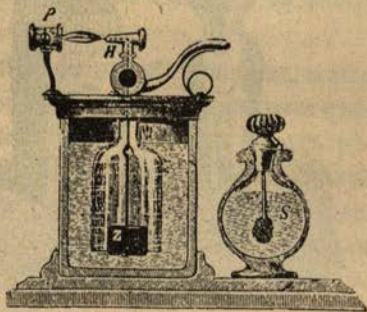

Доберайна се намирало въ кжщата на всѣки малко-много заможенъ човѣкъ; сега вече то е рѣдкостъ.

Ето какъ е направено то: ученицитѣ отъ III кл. знаятъ, че когато пуснемъ цинкъ въ разрѣдена сѣрна киселина, се получава водородъ. Съ Доберайнеровата машинка именно се получава водородъ, като въ една стъклена сѣрица се налива разрѣдена сѣрна киселина, а въ друга стъклена сѣрица безъ дѣно, която е пѣхната въ първата, виси едно парче цинкъ, закачено на телче. Получениятъ водородъ излиза презъ една тѣсна дупчица, когато се натисне пружинката, която е надъ капака на голѣмата стъклена сѣрица. Водородътъ се удря въ едно кжче гжбеста платина, която отъ това се нажежава и водородътъ се запалва. Това става, защото гжбестата платина има свойството да сгжстѣва въ себе си кислородъ отъ въздуха, и когато водорода стигне до този сгжстенъ кислородъ, той се съединява силно съ него. При това се получава топлина, отъ която платината се нажежава и водорода се запалва.

Доберайнерова запалителна машина.

Но тази машинка не могла много да се разпространи, защото била доста скъпа и при това изисквало се доста внимание отъ този, който работи съ нея. При това тя никакъ не е удобна за носене.

Първитѣ запалителни клечки. — Около 1832 г. въ Англия се явили за проданъ въ много дюкяни запалителни клечици, които бърже се разпространили почти по цѣла Европа.